

Budgettet er vokset siden dette landsstyres dannelse, og det slås nu indbyrdes om administrative strukturændringer efter et dansk mønster, der vil koste titalsmillioner kroner årligt oveni.

Sambandspartiets valgråb sidst gjaldt ellers en mindre offentlig sektor. Nu kæmper lagmanden indædt for at gennemføre en dansk udsendt embedsmands forslag til en ny struktur for den færøske administration, der vil blæse det offentlige personalebehov op, uden at noget menneske aner fordele ved ændringerne.

En forøgelse af udgifterne til den offentlige administration vil forrykke vor økonomis balance yderligere fra den produktive til den offentlige del af vor syge økonomi.

Man fristes til at øjne en parallel mellem dette forsøg på at presse en uskikket dansk administrationsmodel ned over det færøske samfund med monopoliseringen af fiskeindustrien, bankvæsenet og kvoteordningen i sin tid.

I år har Lagtinget ellers gjort to kloge ting. Den ene var en lille skattelempelse, som har forøget skatteindtægten i lands- og kommunekasserne. Folkeflokkens foreslog en endnu større sænkning i skattetrykket, som havde sat mere gang i økonomien og givet endnu større provenu, fordi der var tale om en skattereform. Men vores forslag faldt. I stedet forhøjede landsstyret de offentlige udgifter.

Statsministeriets rådgivende udvalg vedrørende Færøerne advarede imod den vedtagne skattelettelse, og derved udtrykte udvalget igen den herskende fejlvurdering, at et lavere skattetryk giver mindre provenu, for virkeligheden er den stik modsatte: Jo lavere et skattetryk er, jo større bliver skattegrundlaget, betalingsvilligheden og provenuet. Hvis en købmand ønsker mere omsætning og indtægt, må han sætte priserne ned og ikke op, men det er socialistiske hjerner vel ikke genetisk disponeret til at fatte. Hvis der er noget, der kommer til at fjerne underskuddet på vores lagtingsbudget, er det nedsættelse af skattesatserne.

En triumf noterede Folkeflokkens sig før Lagtingssamlingens afslutning, nemlig fjernelsen af kvotesystemet og indførelse af omsættelige fiskedage og tekniske reguleringer til bestandenes bevarelse. Det bliver den fremtidige redning for færøsk fiskeri.

Kort tid efter, at jeg her i Tinget havde fået beviserne fra fiskeriministeren på, at Nordsøens kvotesystem har halveret de landede fiske-mængder de sidste 10 år, da oplevede vi det

glædelige, at et flertal i Folketinget principielt modsatte sig fiskekvoter. Island har gjort samme dårlige erfaringer med 70 pct.s reduktion af torskelandingerne siden kvotesystemets indførelse for 10 år siden, og den islandske torskeflåde lever nu af fiskeri ureguleret i Smuthullet.

Tænk engang, at danske embedsmænd stadig forsøger at tvinge Færøerne til et kvotesystem, som fiskere hader overalt på grund af den rationering, som følger med. Kvotering er en form for socialisme med sort økonomi, udsmidning, snyd med fangsttal, ødelæggelse af fiskebestande, bureaukratisk og efterfølgende politisk hykleri, som Folketinget nu endelig har modsat sig. Til lykke med det!

Det rådgivende udvalg vedrørende Færøerne advarede også imod afskaffelse af kvoter. Heldigvis til ingen nytte. Regeringen har været fornuftig, og jeg vil gerne takke den for dens tilbageholdenhed og for, at man ikke påtvang færingerne fastholdelse af kvotesystemet. Færingerne har taget en historisk rigtig beslutning og har talt danske embedsmænd midt imod for første gang i 5 år.

Fiskeriet i fjor og i år har også gjort havbiologerne til grin. ICES havde et møde i København i sidste uge og anbefalede gladeligt et TAC på 27.000 t torsk ved Færøerne. For få måneder siden krævede samme ICES, at færingerne fiskede nul ton torsk.

Men som sagt: Tak til regeringen for dens oplysende, oplyste holdning til fiskeriet ved Færøerne.

Det rådgivende udvalgs to advarsler, nemlig mod skattelettelser og mod omsættelige fiskedage, har skabt lidt røre i Folketinget. Færinger siges ikke at overholde loven i aftalerne med staten. Men det beviser, hvor skadelige aftalerne har været og er for færøsk økonomis evne til for det første at komme til hæfterne og for det andet at tilbagebetale gælden.

Men hvorfor har man ikke hørt et pip fra dansk side om det rådgivende udvalgs tredje advarsel om, at færøsk erhvervsliv især fiskeindustrien er håbløst urentabel og slet ikke kan reinvestere. Der har vi nemlig brug for, at Folketinget reagerer. En årsag til denne stentavshed er måske de ubehagelige kendsgerninger, at det kun og alene er Folkeflokkens, der har ret i, at det færøske omkostningsniveau er alt for højt, og at krumtappen i økonomien, skattetrykket, dræber al lønsomhed.

Skyldes den politiske ligegyldighed i Danmark og på Færøerne over vores erhvervslivs